

Anda-Louise Bogza

Ligia
ARDELEAN

CU O FLOARE...

Tosca reprezentată recent la Opera Națională din București a prilejuit debutul sopranei Anda-Louise Bogza (solistă a Operei Naționale din Praga) pe prima scenă lirică a țării sale natale. Aceasta după o carieră de 10 ani, cu numeroase apariții scenice și concertistice la Musikverein și Opera de Stat din Viena, la Sevilla și Madrid, la Marsilia, Frankfurt sau Stuttgart dar și în țara soarelui răsare -Tokio și Osaka - sau în Taiwan.

Cunoscută din înregistrări meritorii - o integrală cu **Trubadurul** și un recital cu arii din opere de Verdi, Catalani, Giordano și Puccini - ambele apărute pe CD la casa „Arte Nova”, admirată pe viu anul trecut în Studioul „Mihail Jora” al Societății Române de Radiodifuziune cu ocazia unui concert Giuseppe Verdi, Anda-Louise Bogza ni s-a relevat de această dată în deplinătatea personalității sale artistice, solistă și actriță deopotrivă. Redutabilul rol Floria Tosca i-a evidențiat de minune vocea generoasă de soprană spinto-dramatică, nobil timbrată, omogen emisă, condusă cu reală știință a cântului, cu judicioasă dozare a efortului, cu inteligență muzicală, bun gust și sensibilitate. Deplina satisfacție sonoră pe care ne-a oferit-o a fost însoțită și de aceea a unei prestații scenice adecvate complexității personajului interpretat, Anda-Louise Bogza demonstrând și în această privință că poate fi convingătoare. Fără ostentație, fără patetism desuet, jucând așa cum cântă: cu implicare permanentă în rol, plină de dăruire și naturalețe.

Din restul distribuției s-au detașat Octavian Vlaicu (Angelotti) și Horia Sandu (Sacristanul), accentuând însă - mai ales prin calitatea timbrală și prospețimea vocilor - discrepanța între interpreta rolului titular și partenerii ei direcți. Aceștia au fost tenorul Gabriel Năstase (Mario Cavaradossi), mereu egal cu sine însuși, făcând față onorabil unui repertoriu foarte solicitant pe care îl mai susține încă în spectacolele curente din motive obiective și baritonul Vasile Martinoiu (Scarpia), invitat în spectacol probabil tot din motive obiective și care s-a remarcat printr-o întruchipare sugestivă a odiosului personaj dar și prin câteva ezitări și desincronizări în plan muzical, atenuate - pe cât a fost posibil - de abilitatea dirijorului Cornel Trăilescu. Anumite lăncezeli, anumite rupturi în fluenta discursului sonor precum și neglijențele unor instrumentiști - mai ales în preludiul la actul al III-lea - au fost și ele de natură să diminueze valoarea spectacolului. Ar fi putut fi un spectacol-eveniment. Dar cu o floare - fie ea și crin imperial - nu se face primăvară.

Rămâne totuși bucuria de a o fi putut aplauda cu entuziasm pe Anda-Louise Bogza într-un rol pe care, după Praga, Bratislava, Budapesta, Düsseldorf, Bayreuth, Timișoara și București îl va interpreta în această vară pe scene din Spania și Italia, apoi în Olanda și Japonia. Mai rămâne și speranța unor reîntâlniri, poate măcar acelea într-un anturaj artistic pe măsură.